

POWER OF KNOWLEDGE

An International Multilingual Quarterly Peer Review Refereed Research Journal

Editor
Dr. Sadashiv H. Sarkate

● Mailing Address ●

Dr. Sadashiv H. Sarkate

Editor : POWER OF KNOWLEDGE

Associate Professor & Head of Dept. Marathi

Art's & Science College, Shivajinagar, Gadhi, Tq. Georai Dist. Beed-431 143 (M.S.)

Cell. No. 9420029115 / 7875827115

Email : powerofknowledge3@gmail.com

Price : Rs. 300/-

Annual Subscription: Rs. 2000/-

Principal

Jawahar Arts, Science & Commerce College
Anadur, Tal. Tuljapur, Dist. Osmanabad.

21	भळभळत्या जखमांचा हुदुंका- लतिका चौधरी यांची कादंबरी	प्रा. डॉ. शिशकांत पाटील	88
22	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे भारतीय कृषिविषयक विचार व कार्य	प्रा. डॉ. बोकारे तुकाराम एकनाथराव	92
23	विज्ञापन और हिंदी भाषा	प्रा. पठाण जयनुल्लाखान	95
24	उषा प्रियंवदा के उपन्यासों में सामाजिक चेतना	प्रा. डॉ. उत्तम जाधव	98
25	स्त्रियांच्या उधारासाठी महापुरुषांचे योगदान	प्रा. मोहन सौंदर्य	101
26	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना अपेक्षित असलेली लोकशाही	डॉ. प्रल्हाद होंडे	103
27	ग्रामीण साहित्याचे बदलते स्वरूप	प्रा. डॉ. लक्ष्मण गिते	106
28	संत साहित्यातील सामाजिक समतेचा वैश्विक उद्घोष	प्रा. डॉ. सदाशिव सरकटे	109
29	दलित कविता आणि विद्रोह	प्रा. डॉ. लक्ष्मण गिते	112
30	हिंदी उपन्यासों में चित्रित नारी का मनोवैज्ञानिक विश्लेषण	गायकवाड संजय सितारान	114
31	"आपत्ती व्यवस्थापन : आधुनिक काळाची गरज"	बनकर अश्विनी भास्करराव	117
32	महाराष्ट्र राज्यातील औरंगाबाद जिल्हा परिषदेच्या कमी पटाच्या शाळांच्या स्थलांतरणाचा विद्यार्थ्या वरील परिणामाचा चिकित्सक अभ्यचास	श्री. पवार संदीप रावसाहेब	122
33	लोकसंस्कृती आणि लोकदेवते	प्रा. विजय पांडूरंग शिंदे डॉ. राजशेखर नळगे	127
34	पंढरीची वारी : उद्गम आणि विकास	प्रा. डॉ. गोपाल ढोले	133
35	कवितांच्या शतकातील दलित संघर्ष	प्रा. सिद्धार्थ मुंगे	139

Digital
reduce

Digital tran

Digi

have togethe

Financial tec

demanding n

convenience

licensees pro

Digi

paper and, th

reduce trans

can be orien

Internet com

day outdo me

Banl

tal transform

imagining th

doing away v

a cherub boc

levels, and hi

The second is

cannibalize t

Irres

technology is

quite abunda

and not year

security. Ban

The

other socio-e

should be ha

What requi

Ever

phones via S

cards and int

co-operative

Aadhar card

'digital villag

Principal

लोकसंस्कृती आणि लोकदैवते

संश्लोक
प्रा. विजय पांडुरंग शिंदे

मार्गदर्शक
डॉ. राजशेखर नळगे

प्रास्ताविक :

भारत देश हा संस्कृती प्रिय असून भारतामध्ये प्राचीन व प्रगल्भ असणाऱ्या संस्कृतीचे अंतरंग एकात्म, एकरूप झालेले आहे. हजारो वर्षांपासून सर्व जाती धर्माचे लोक येथे गुण्यागोविंदाने एकत्र नांदताना दिसतात. मानव हा समूहशील व समाजशील प्राणी असून तो बुद्धीमान आहे. मात्र तो संस्कृतीच्या आणि सभ्यतेच्या आधाराने जगत असतो. माणसांच्या जीवनशैलीशी एक समूहमन सदैव निगडित असते. मानवाच्या संस्कृतीवर नितीमत्तेच्या कल्पनांचा, कलेच्या आविष्काराचा, वाडमयाचा प्रभाव असल्याने लोकसंस्कृतीत तो रममाण होता. पण आधुनिक विज्ञान तंत्रज्ञानामुळे मानवाने भौतिक प्रगती अफाट केली आहे. या विकासाच्या मार्गे धावताना तो हजारो वर्षांची जी लोकसंस्कृती त्याच्या सुखसमाधानासाठी अत्यंत महत्वाची आहे तीच आज तो विसरत चालला आहे का? की भारतीय सांस्कृतिक ठेव्यापासून तो दूर तर जात नाही ना? सध्याच्या समाजजीवनातील जीवघेण्या स्पर्धा अनैतिकता, वाढती गुन्हेगारी, व्यसनाधीनता, अराजकता अशा अनेक गोष्टींमुळे तो मानवीमूल्ये पायदळी तुडवीत माणूसकी, प्रेम हरवत चालला आहे का? अशा प्रश्नांची उत्तरे जर होकारार्थी असतील तर आजच्या संपूर्ण मानवी जीवनाला आध्यात्मिक, नैतिक आणि सामाजिक मूल्यांची गरज आहे. ही गरज पूर्ण करण्यासाठी आपणाला आपल्या लोकसंस्कृतीकडे वळावे लागेल. भारतीय लोकांविषयी सांस्कृतिक संदर्भाने विचार मांडताना भालचंद्र नेमाडे म्हणतात की, "आपण जितके मार्गे जातो तितके आपण पुढे जातो" म्हणूनच प्रस्तुत शोध निबंधामध्ये आपली लोकसंस्कृती व लोकदैवत कथा यांचे सामाजिक स्वरूप अभ्यासून त्याच्या योगदानावर भाष्य करावयाचे आहे.

शोधनिबंधाचा उद्देश :

- १) लोकसंस्कृती आणि लोकदैवते यांचा परस्पर संबंध स्पष्ट करणे.
 - २) लोकसंस्कृती आणि देवता संकल्पना समजून घेणे.
 - ३) लोकदैवते आणि लोकसंस्कृतीचा आविष्कार कसा होतो हे पाहणे.
 - ४) लोकदैवतांतून होणारे सांस्कृतिक दर्शन अभ्यासणे.
 - ५) लोकदैवतांमुळेच कला आणि वाडमय निर्माण होते हे पाहणे.
 - ६) माणदेशातील लोकसंस्कृती आणि लोकदैवतांचे विश्लेषण करणे.
- या उद्देशाने प्रस्तुत शोधनिबंधात विश्लेषण करण्यात आले आहे.

Principal

लोक, संस्कृती आणि देवता :-

लोक हा शब्दच संस्कृतमधील लोकदर्शने या धातूपासून तयार झाला. याचा अर्थ पाहणे असा होतो. त्र स्वयं जन या अर्थाने तो येतो तर इनसायक्लोपीडिया ऑफ ब्रिटानिका या कोशात अप्रगत, असंस्कृत, अविकसित लोकसमूह म्हणजे लोक अशी व्याख्याच केलेली दिसते. तर जे खेड्यात किंवा शहरात राहतात, ज्यांना स्वतःच्या सांस्कृतिक परंपरेचे व वैशिष्ट्यांचे भान असते, जे परंपरेने चालत आलेले जीवन जगतात ही परंपरा मौखिक स्वरूपात एका पिढीकडून दुसऱ्या पिढीकडे चालत येते. त्यांचे जीवन नैसर्गिक, सहज आणि स्वाभाविक असते अशी डॉ. विश्वनाथ शिंदे यांनी व्याख्या केली आहे.

'देवता' या शब्दाचा भावार्थ असा की, जिच्याठायी दिव्यतेज अथवा सामर्थ्य असते ती देवता होय. जी दिव्य अशी शक्ती अदृश्य रूपाने सर्वत्र संचार करते, भक्ताची श्रद्धा, भक्ती उत्कट झाल्यास जी दृश्यरूपानेही अभिव्यक्त होते. ती पूजा व बळी यांचे ग्रहण करून भक्तांच्या किंवा उपासकांच्या मनोकामना पूर्ण करते. जी भक्तांच्या मार्गातील अडथळे दूर करून त्यांचे जीवन निर्भय व निराबंध करते वा देवता असे स्पष्टीकरण भारतीय संस्कृती कोश खंड चौथा मध्ये दिले आहे.

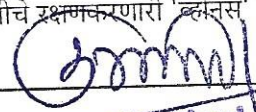
संस्कृतीची व्याख्या करताना रायल यांनी "ज्ञान, विश्वास, कला, आजार विधी, रीती आणि जिच्यात अनेक गोष्टी सामावून घेण्याची क्षमता असते ती संस्कृती होय".

भारतीय संस्कृतीतील विविधता पाहता त्यामध्ये एकता ही दिसून येते. आणि लोकसंस्कृतीतील भिन्न लोकदेवते त्यांचा समाजमनावरील परिणाम त्यातून प्रकट होणारे सांस्कृतिक जीवन आपल्या लक्षात येते.

लोकदेवते आणि लोकसंस्कृतीचा आविष्कार :-

भारतीय लोकमानस श्रद्धाप्रिय असल्याने लोकदेवते ही त्यांची अपार श्रद्धास्थाने आहेत. विज्ञान तंत्रज्ञानच्या अफाट प्रगतीमुळे मानवाचे भौतिक जीवन आमुलाग्र बदलले असले तरी लोकदेवताविषयीची श्रद्धा आणि प्रतीक कालही होती आणि आजही आहे. या श्रद्धेपोटीच लोकविधी, धर्मविधी, रूढी, परंपरा, संस्कारविधी, सामाजिक प्रथा यातून समूहमनाचा आविष्कार होवून लोकजीवनाचे अविभाज्य भाग बनले. "आज प्रचलित असलेल्या रूढी प्रथा, लोकविश्वास कित्येक शतकांपूर्वी व्यक्ति मनातून लोकमानसात स्थित झाले आणि परंपरेने ते आजपर्यंत लोकमानसाने जतन करून ठेवले "? समूहमनाचे विविध पैलू येथे लक्षात घेण्यासारखे आहेत.

लोकदेवते ही केवळ हिंदूधर्मापुरतीच मर्यादित नाहीत तर संपूर्ण जगात ते सत्ता गाजविताना दिसतात. उदा. मिस्र संस्कृतीत 'मानीज', 'लार' या कुलरक्षक देवता, द्राक्षांच्या शेतीचे रक्षणकारणारी 'व्हीनस' देवता,

Principal

Jawahar Arts, Science & Commerce College
Anadur, Tal. Tuljapur, Dist. Osmanabad.

, धान्य पिकाची
मृत्युपर्यंत या लोक
आज
मानवाचे दुःख व
समाज जर पुन्हा
मिळेल. ही शक्य
लोकदेवतांतून
लोक
येते. सदवर्तनाक
भिन्न
उद्देश एकच अ
यात्रा,
परंपरा जोपासत
एकमेकांची विच
लोक
सांस्कृतिक जीव
एकात्मताही वाढ
भारत
त्याचे प्रतिकात्म
देवतांना मनुष्यर
लोक
मानसिक समाध
लोक
लोकदेवतांच्या
जातात तोच आ

. धान्य पिकाची रक्षण करणारी 'सेरेसित' देवता यांची उपासना व उत्सव रोम संस्कृतीत करतात कारण जन्मापासून मृत्युपर्यंत या लोकदेवता सामान्यांचे रक्षण करतात अशी मानवाची श्रद्धा आहे.

आज खेडयापाडयाचे चित्र बदलत आहे. शेकडो वर्षे कृषी जीवनात पिढयानपिढया कष्ट करत असलेल्या मानवाचे दुःख वेदना, व्यथा यांना कोण वाली आहे का? आधुनिकतेच्या नावाखाली माणुसकी विसरत चाललेला समाज जर पुन्हा लोकसंस्कृतीकडे डोळस नजरेने जेव्हा पाहू लागेल तेव्हा निश्चितच त्याला त्यातून आत्मविश्वास मिळेल. ही शक्यता नाकारता येणार नाही असे वाटते.

लोकदेवतांतून होणारे सांस्कृतिक दर्शन :-

लोकसमूहाच्या मनात लोकदेवतांविषयी प्रचंड श्रद्धाभाव असल्याने त्यांच्या वर्तनातून याचे प्रत्यंतर दिसून येते. सदवर्तनाकडे लोकांचा कल या सांस्कृतिकतेतून आपोआपच वळलेला दिसतो.

भिन्न गावाच्या देवता भिन्न, त्या ठिकाणाचे मानकरी भिन्न यातून विविधता जरी आढळली तरी त्याचा उद्देश एकच असतो, तो म्हणजे मानवी जीवनाला स्थैर्य आणि आनंद प्राप्त करणे.

यात्रा, जत्रेनिमित्त नोकरीला परगावी असलेला माणुस आपल्या मूळगावी येतो. संकोच न बाळगता तो परंपरा जोपासताना दिसतो. भक्तीभावाने सणउत्सवाप्रसंगी लोक एकत्र येवून आपुलकी आणि जिद्दाळयाने एकमेकांची विचारपूस करतात.

लोकदेवतांविषयी असणाऱ्या श्रद्धा परंपरागत असून त्या आजही टिकून आहे. त्याचेच प्रतिबिंब सांस्कृतिक जीवनात उमटलेले दिसते. लोकदेवतांवरील श्रद्धा माणसाचे मनोबल तर उंचावतोच पण समूहाची एकात्मताही वाढवते हे अत्यंत महत्वाचे आहे.

भारतासारख्या निसर्गसंपन्न व अर्गणत खेडयांमध्ये कित्येक वस्तूंना लोकदेवतांचे स्थान दिलेले असून त्याचे प्रतिकात्मक मूर्तीकरण केले जाते. तर कधी त्यांना मानवीरूपही दिले जाते. माणसांचे दैवतीकरण आणि दैवतांना मनुष्यरूप देणे हे मानवांमधील सहज प्रवृत्ती आहे हे लक्षात घेण्याजोगे आहे.

लोकदेवते ही लोकमानसाला भयमुक्त करतात. संरक्षण देताना दिसतात. त्यांचे अशा आकाक्षांचे मानासक समाधान करण्यात लोकदेवते महत्वाची भूमिका बजावतात.

लोकसंस्कृतीच्या आचरणाचा उद्देश हा वैचारिकतेपेक्षा भावनिक जास्त असल्याचे दिसते. त्यामुळे लोकदेवतांच्या उपासनेत श्रद्धा, प्रेम, आदर, वात्सल्य, परोपकार ही संस्कृतीची मूल्ये मानव जोपासतो/जोपासली जातात तोच आपला वसा आणि वारसा पुढील पिढीकडे संक्रमित होत जातो.

Principal

Jawahar Arts, Science & Commerce College
Anadur, Tal. Tuljapur, Dist. Osmanabad

माणदेश : कला आणि वाङ्मय -

लोकसंस्कृतीमध्ये लोकदैवत निर्माण झाल्यानंतर त्यांच्या पूजाअर्चा, विधी परंपरा यातून अनेकविध लोक वाङ्मय निर्माण झाले. त्याच्याही पुढे परंपरा तयार होत गेल्या. या उपासकांच्या मार्फत लोकसंस्कृतीमध्ये विविध कला वाङ्मय आल्या. या कलांच्या जोपासणेतून त्या त्या लोकदैवतांविषयीचे गुणगान करण्यासाठी महत्त्व पटवून देण्यासाठी समाजातून अनेक प्रकारचे लोकवाङ्मय निर्माण झाले. लोकसंस्कृतीचे संवर्धन महाराष्ट्रामध्ये लोकसंस्कृतीच्या अनेक उपासकांनी अत्यंत प्रभावीपणे व श्रद्धापूर्वक केलेले दिसून येते. त्यामध्ये वाघ्यामुरळी, शंभूराज, पोतराज, दंडारी, दशावतारी, पांगुळ, वासुदेव यांनी लोकधर्माबरोबरच लोकजागर करण्याचेही काम केले आहे. नृत्य, नाट्य, गायन, अभिनय व रसाविष्कार यातून रंजन तर केलेच पण एक सांस्कृतिक उत्तम वाङ्मय देण्याकडे देण्याचे महत्त्वाचे कार्य झाले हे नाकारून चालणार नाही. कला आणि वाङ्मयाची गंगोत्री पाहणे वाङ्मयाकडे पाहावे लागेल.

लोकसंस्कृती हा लोकसाहित्याचा प्राणभूत, पायाभूत घटक आहे. ही संस्कृती निसर्गसंन्मुख असल्याने लोकसंस्कृतीची पूजा लोकसंस्कृतीत होते. लोकसंस्कृतीमध्ये दोन प्रकारच्या दैवतांचे प्राबल्य जास्त जाणवते. ते मातृदेवता आणि मातृदेवता. उदा. पितृदेवतांमध्ये खंडोबा, जोतीबा, बिरोंबा, भैरोबा तर मातृदेवतांमध्ये शंभूराज, करगणी, जानाई, येडाई, यमाई, भवानीमाता अशा दैवतांचा समावेश होतो. प्रदेश परतवे दोन्ही प्रकारच्या दैवतांचे महत्त्व बदल झालेला दिसून येतो. या दोन्ही प्रकारच्या लोकदैवतांविषयीचे विपुल प्रमाणात वाङ्मय निर्माण झाले. या वाङ्मय आजच्या वर्तमान काळातील साहित्याला पोषकच आहे. या वाङ्मयातून लोकसंस्कृतीचा प्रभाव लक्षात घ्यायला येतो. या वाङ्मयाची शिदोरी आजच्या समाजमानसाला नित्योपयोगीच आहे हे लक्षात घेणे गरजेचे आहे.

माणदेशातील लोकसंस्कृती आणि लोकदैवते :

पश्चिम महाराष्ट्रातील माणदेश हा प्रदेश कायम दुष्काळी असला तरी येथे लोकदैवतांची महत्त्वाची जागा आहे. या लोकदैवतांच्या यात्रा, उत्सव, रूढीपरंपरा यातून माणदेशी लोकसंस्कृती उदयास आलेली दिसून येते. माणदेशात गवळी धनगर पशुपालक या समाजाची मोठी लोकवस्ती असून त्याआधारे जातीरचना होऊन माणदेशात शिखर शिंगणापूरचा शंभूमहादेव, करगणीचा लखमेश्वर, म्हसवडचा सिध्दनाथ, आरेवाडीचा शंभूराज यांसारखी मोठी लोकदैवते आहेत. त्याचा जनमानसावर मोठा प्रभाव आढळतो.

माणदेशा

वेगवेगळ्या आख

माणदेशातील लोक

कुलधर्म, रूढीपरंप

महत्त्वाची वाटते.

आढळणारा लोकसं

अवकृपा झाली अ

काळात विकासाचा

लोकसंस्कृती आणि

निष्कर्ष :-

१. लोक

वर्तन

२. लोक

मान

३. लोक

४. लोक

५. भारत

असू

६. लोक

एका

७. आज

गरज

Principal

माणदेशातील लोकदेवते वैष्णव परंपरेपेक्षा शैव परंपरेशी जास्त संबंधित असल्याचे दिसते. उत्पत्तीकथांच्या वेगवेगळ्या आख्यायिका आहेत. माणदेशी समाज आणि लोकसंस्कृतीत विलक्षण एकजीनसीपणा आहे. माणदेशातील लोकगीते, लोककथा म्हणी, लोकोवती, लोकनृत्य, लोककला, धार्मिक विधी, व्रतवैकल्ये, कुलाचार, कुलधर्म, रूढीपरंपरा, आचारविचार ग्रामदेवते व त्यांचे पूजाविधी समाजधारणा समजून घेण्यासाठी लोकसंस्कृती महत्त्वाची वाटते. माणदेशातील लोकसंस्कृतीला एक संपन्न असा प्राचीन वारसा असल्याचे दिसते. इतरत्र न आढळणारा लोकसंस्कृतीचा घटक म्हणजे माणदेशी गजीनृत्य. हे एक वेगळेपण आहे. माणप्रदेशावर निसर्गाची अवकृपा झाली असली तरी येथील लोक संस्कृतीमध्ये माणुसकीचे झरे अखंड वाहताना दिसतात. अलिकडील काळात विकासाचा झोत आला असला तरी समूहमनातील लोकसंस्कृतीचा ठेवा कायम आहे. माणदेशातील लोकसंस्कृती आणि लोकदेवतांचे वेगळेपण हे खास माणदेशीच आहे .

निष्कर्ष :-

१. लोकदेवते ही कूर्पाणिष्ट व्यक्त्याचा प्रभावशाली अविभाज्य भाग असून संबंधित व्यक्तीची समूहांतर्गत वर्तनप्रक्रिया त्या त्या लोकदेवतेच्या श्रद्धेतून निर्माण झाली आहे.
२. लोकसंस्कृतीचा अभ्यास लोकमानस, लोकश्रद्धा, लोकविश्वास यावर केंद्रीभूत असल्याने त्यामधून मानवाची जीवन जगण्याची एक पध्दती निर्माण होते.
३. लोकदेवते ही लोकमानसाला भयमुक्त करतात आणि संरक्षण देतात.
४. लोक संस्कृतीच्या आचरणाचा मुख्य उद्देश हा वैचारिकतेपेक्षा भावनिक जास्त असल्याचे दिसते.
५. भारतासारख्या निसर्ग संपन्न व अगणित खेड्यांमध्ये कित्येक वस्तूंना लोकदेवतांचे स्थान दिवलेले असून त्यांचे प्रतिकात्मक मूर्तीकरण केलेले आहे.
६. लोक देवतांवरील व लोकसंस्कृतीवरील श्रद्धा माणसाचे मनोबल तर उंचावतेच पण समूहाचा एकात्मता वाढावयास मदत होते.
७. आजच्या विज्ञानयुगात मानवाला समाधान प्राप्त करण्यासाठी आध्यात्मिक आणि सामाजिक मूल्यांची गरज आहे.

Principal

131
Jawahar Arts, Science & Commerce College
Anadur, Tal. Tuljapur, Dist. Osmanabad

संदर्भ :-

१. विद्या व्यवहारे, लोकसाहित्य लोकसंस्कृती, प्रतिमा प्रकाशन, पुणे २००२
२. शिंदे विश्वनाथ, लोकसाहित्य मीमांसा, स्नेहवर्धन पब्लिशिंग हाऊस, पुणे १९९८
३. व्यवहारे शरद, लोक वाङ्मय रूप-स्वरूप, साहित्यसेवा प्रकाशन, औरंगाबाद १९९१
४. ढेरे, रां. चि, लोकदैवतांचे विश्व, पद्मगंधा प्रकाशन, २००७
५. डॉ. द. ता. भोसले, लोकजीवन व लोकसंस्कृती, महाराष्ट्र राज्य साहित्य संस्कृती मंडळ २००५
६. डॉ. प्रभाकर मांडे, लोकसाहित्याचे स्वरूप, सरिता प्रकाशन, औरंगाबाद, १९८९
७. मोरजे गंगाधर, लोकसाहित्य: बदलते संदर्भ, बदलती रूपे, पद्मगंधा प्रकाशन, पुणे १९९७
८. डॉ. बाळासाहेब चव्हाण (संपा) लोकदैवत (स्मरणिका) ज. पा. भोसले, कॉलेज, कोरेगांव, २०१३

भारतार्त
आगगाड
लोक ये
इतर मत्
वाळवंटा
महाराष्ट्र
चालविते
पंढरीला
जानेश्वर म

तसेच,

ज्ञानेश्वरां
वाजवत,
तर लक्ष व

Principal

Jawahar Arts, Science & Commerce College
Anadur, Tal. Tuljapur, Dist. Osmanabad.